

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/200/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112216858
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112216858.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: UNICO, s.r.o., so sídlom Závodská 42, Žilina, IČO: 36 392 715, právne zastúpený Václavom Jaroščiakom, advokátom, so sídlom M. Y. XX, XXX XX G., proti odporcovi: K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, O., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel, s.r.o., so sídlom Sidónie Sakalovej 190, Bytča, IČO: 47 256 591, o zriadenie vecného bremena, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/96/2012-290 zo dňa 2. februára 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdzuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zriadil vecné bremeno v prospech vlastníka stavby výrobná hala súp. č. XXX postavená na pozemku KNC parc. č. 883/17, 883/18, 883/71, 883/74, 883/84 a vlastníka stavby výrobná hala súp. č. XXX postavená na pozemku KNC parc. č. 883/22, 883/23, 883/69, 883/76, 88/82 zapísanej na liste vlastníctva č. XXX pre okres Žilina, obec Z. Z., kat. úz. Z. Z., zodpovedajúce v práve cesty (právo prechodu peši a prejazdu motorovými i nemotorovými vozidlami) cez pozemok KNC parc. č. 883/110 zastavané plochy a nádvoria, cez pozemok KNC parc. č. 883/101 zastavané plochy a nádvoria, cez pozemok KNC parc. č. 883/45 zastavané plochy a nádvoria zapísanej na liste vlastníctva č. XXX pre okres Žilina, obec Z. Z., kat. úz. Z. Z., a to vo vyznačenom rozsahu plochy červenou prerušovanou čiarou diel 2 KNC parc. č. 883/110 o výmere 330 m², diel 3 KNC parc. č. 883/101 o výmere 182 m², diel 7 KNC parc. č. 883/45 o výmere 25 m² podľa geometrického plánu č. 83/2013 vyhotovený dňa 10.10.2012 overený Okresným úradom Žilina, odbor katastrálny dňa 25.10.2013 pod č. 1791/13, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť výroku tohto rozhodnutia, a to za jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 1.404,77 eur. Navrhovateľovi ako oprávnenému zo zriadenia vecného bremena uložil povinnosť zaplatiť odporcovi jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 1.404,77 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 123, § 124, § 151o Občianskeho zákonníka a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Z výpisu z LV č. XXX pre kat. územie Z. Z. súd zistil, že KNC parc. č. 883/45 o výmere 516 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. KNC č. 883/101 o výmere 481 m² zastavané plochy a nádvoria a KNC parc. č. 883/110 o výmere 3.697 m² zastavané plochy a nádvoria je právny vzťah k predmetným pozemkom

zapísaný na navrhovateľa v podiele 1/1, zapísaný spôsob využívania pozemku 18 - pozemok, na ktorom je dvor.

Z výpisu z LV č. XXX pre kat. územie Z. Z. súd zistil, že stavby - výrobná hala súp. č. XXX na KNC parc. č. 883/17, KNC parc. č. 883/18 (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba č. XXX je evidovaný na LV č. XXX a jedná sa o pozemok vo vlastníctve odporcu, teda časť stavby postavená na pozemku odporcu a pozemok, na ktorom je postavená nebytová budova označená súpisným číslom) a na KNC parc. č. 883/71, 883/74, 883/84 (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba č. XXX je evidovaný na LV č. XXXX, XXXX - iný subjekt ako účastník konania) a výrobná hala súp. č. XXX stojí na KNC parc. č. 883/22, KNC parc. 883/23 (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba č. XXX je evidovaná na LV č. XXX vo vlastníctve odporcu, teda časť stavby postavená na pozemku odporcu) a na KNC parc. č. 883/69, č. 883/76 a č. 883/82 (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba 409 je evidovaný na LV č. XXXX a XXXX- iný subjekt ako účastník konania) sú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa v podiele 1/1, titul nadobudnutia kúpna zmluva č. V 3561/03, farchy bez zápisu; druh stavby - poľnohospodárska budova. Z navrhovateľom predloženej listiny - geometrický plán č. 83/2013 vyhotoveným dňa 10.10.2013 geometrom Ing. Q. E. a overený Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor dňa 25.10.2013 pod č. 1791/2013 súd zistil, že predmetným geometrickým plánom je vymedzený rozsah vecného bremena z pozemkov (pozemok, na ktorom je dvor) vo výlučnom vlastníctve odporcu tak, ako sú zapísané na LV č. XXX pre kat. územie Z. Z. a to z KNC parc. 883/110 diel č. 2 o výmere 330 m², z parc. 883/101 diel č. 3 v rozsahu 182 m² a z parc. 883/45 diel 7 v rozsahu 25 m² a je vyznačený rozsah plochy červenou prerušovanou čiarou a to vecného bremena práva prechodu peši a autom cez predmetné nehnuteľnosti k stavbám, ktoré sú evidované súp. č. XXX a súp. č. XXX a zapísané na LV č. XXX vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa (ako nebytová budova označená súpisným číslom).

Z obsahu rozhodnutia sp. zn. 11Cb 117/2009 zo dňa 23.9.2011 vo veci uplatneného nároku na bezdôvodné obohatenie súd zistil, že bolo nariadené znalecké dokazovanie k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v identickom objekte a objekt je považovaný za celok a znalec v posudku č. 3/2011 určil všeobecnú cenu nájmu za užívanie pozemkov. Vychádzal z ceny nájmu 1,969 eur za m² a v znaleckom posudku všeobecnú hodnotu práva prechodu a prejazdu uviedol v dvoch alternatívach, kedy prvá alternatíva predstavuje obmedzenie vlastníka pozemkov v rozsahu 18 %, čo spočíva v prejazde a prechode cez pozemky a stanovil vo výške 197,42 eur v období r. 2007 do r. 2009 a pri druhej alternatíve uvažoval s 50 % obmedzením, čo spočíva vo vyššom využití pozemkov, to znamená aj v parkovaní vozidiel, krátkodobé slúžiace na nakládku a vykládku tovaru, resp. dlhodobé odstavenie vozidiel užívateľov výrobných hál a užívaní plôch na iné účely, napr. dočasné skladovanie tovaru a v takom prípade v danom období bola všeobecná hodnota práva prechodu a prejazdu cez uvedené pozemky stanovená vo výške 550 eur.

Zo znaleckého dokazovania nariadeného v prejednávanej veci súd vzal za zistené, že pre určenie finančnej náhrady za vecné bremeno práva prechodu a prejazdu motorovými i nemotorovými vozidlami cez pozemok vo vlastníctve odporcu (KNC parc. č. 883/110, 883/101, 883/45) a v rozsahu vymedzenom geometrickým plánom č. č. 83/2013 znalec posudkom č. 56/2014 konštatoval, že predmetom znaleckého posudku bola časť vyznačená červenou prerušovanou čiarou v geometrickom pláne. Pozemky sú situované mimo zastavaného územia obce v priemyselnej zóne obce a na predmetných pozemkoch je realizovaná spevnená komunikácia, ktorá slúžia ako obslužná komunikácia pre jestvujúce výrobné haly a vzhľadom na charakter, polohu a zástavbu v mieste iné využitie, ako je súčasný stav sa nepredpokladá. Plánovaná doba trvania vecného bremena je s definovanou neobmedzenou dĺžkou trvania a pre výpočet je uvažovaná dĺžka 20 rokov, pričom vecné bremeno znižuje všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti. Výšku finančnej náhrady za vecné bremeno práva prechodu a prejazdu motorovými i nemotorovými vozidlami cez pozemok ČKN č. 883/110, 883/101, 883/45 v kat. úz. Z. Z. v časti vyznačenej červenou prerušovanou čiarou v geometrickom pláne č. 83/2013 v prospech vlastníka stavby výrobnéj haly súp. č. XXX a výrobnéj haly súp. č. XXX evidovaných na liste vlastníctva č. XXX stanovil ako všeobecnú hodnotu ročnej odplaty za zriadenie vecného bremena sumou 71,24 eur (0,13 eur za m²) a všeobecnú hodnotu jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena stanovil sumou 1.404,77 eur (2,62 eur/m²).

Z vykonaného dokazovania vyplynuli nepochybné skutkové zistenia k vlastníckym pomeroch na sporných nehnuteľnostiach a vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre vyhovie návrhu. Situácia predvídaná v § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka predstavuje konflikt dvoch práv a to vlastníckeho práva vlastníka stavby s vlastníkom pozemku. Bolo potrebné tiež prihliadať na to, keď niekto vykonáva právo k cudzej veci z dôvodu, že vlastník veci to trpí a samozrejme dovedty, kým je to vlastník ochotný tolerovať. Je potrebné tiež zo strany súdu uviesť, že účastníci konania hoci mali záujem dosiahnuť právne usporiadanie vzťahov v danom prípade medzi vlastníkom stavby a vlastníkom príslušného pozemku

nedošlo k dohode o zriadení práva nevyhnutnej cesty. V priebehu konania nebolo sporné a vyplývalo to i zo samotného znaleckého posudku z ohliadky miesta znalcom, že jedinou možnou prístupovou cestou k stavbám - výrobnej hale súp. č. XXX a XXX je spevnená plocha, ktorá vedie cez dvor, pozemok parc. č. 883/110, 883/101 a 883/45 vo výlučnom vlastníctve odporcu. Napriek skutočnosti, že navrhovateľ využíva tento pozemok k prechodu k svojim stavbám (sám odporca tento prechod nepopiera) po právnej stránke navrhovateľovi nesvedčí žiadne vecné ani obligačné právo k prechodu cez tento pozemok vo vlastníctve odporcu. Súd je toho názoru, že medzi účastníkmi konania sú dlhodobé nedorozumenia a to pre ustálenie ceny vzájomného finančného vyporiadania zámenou pozemkov a hoci nebolo v konaní preukázané, žeby odporca bránil navrhovateľovi v prístupe na jeho pozemky a prechode k výrobným halám, bola rozhodujúcou tá skutočnosť, že navrhovateľ ako vlastník výrobnej haly nie je zároveň vlastníkom príslušného pozemku, cez ktorý by mal zabezpečený prístup k svojim stavbám z verejne prístupnej komunikácie a nie je možné prístup (cestu) zriadiť inak, vzhľadom na terajšie využitie pozemku odporcu. Hoci je predmetný pozemok KNC parc. č. 883/110, 883/101 a 883/45 v katastri nehnuteľnosti označený ako zastavaná plocha (dvor) má zčasti spevnený povrch a slúžia ako obslužná komunikácia pre jestvujúce výrobné haly a nemá z hľadiska kategorizácie komunikácie v zmysle zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia) charakter, že ide o verejne prístupnú komunikáciu.

Predmetom sporu totiž nie je spor ohľadne zastavania predmetného pozemku komunikáciou ale ide o zabezpečenie prístupu navrhovateľovi na predmetný pozemok vo vlastníctve odporcu do budúcnosti. Ak má dnes predmetný pozemok charakter zastavanej plochy ako dvor, ktorý slúži ako obslužná komunikácia pre jestvujúce výrobné haly a je v uzavretom priestore daného objektu, nejde o verejne prístupnú komunikáciu, ku ktorej navrhovateľ má právo prechodu. Súd je toho názoru, že navrhovateľ sa po práve domáha zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez pozemok vo výlučnom vlastníctve odporcu k svojim stavbám. Zákon výslovne nerieši otázku, akú povahu musí mať stavba, ktorej sa má právo cesty týkať. Možno však jednoznačne zastávať názor, že musí ísť o stavbu, ktorá má charakter nehnuteľnosti (podľa § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a za stavbu považujú iba stavby spojené so zemou pevným základom. Zákon tiež nehovorí o tom, na aký účel má slúžiť stavba, ku ktorej sa má vo forme vecného bremena zabezpečiť prístup a z tohto hľadiska môže ísť o stavbu, ktorá slúži na akýkoľvek účel, pričom z hľadiska rozsahu práva cesty je dôležitý spôsob a rozsah jej užívania. Súd prihliadal najmä na to, že stavba - výrobná hala, v prospech ktorej má byť zriadené vecné bremeno prechodu a prejazdu sa nevyužíva v takom rozsahu ako napr. rodinný dom a ide o stavbu, ktorú využíva navrhovateľ pre podnikateľské účely a navyše v časti zastavanej plochy (KNC 883/83,883/75,883/70) ako obslužnej komunikácie v danom objekte je samotný konateľ navrhovateľa ako fyzická osoba spoluvlastníkom a na druhej strane sám odporca túto časť za účelom prechodu k svojim stavbám využíva. Súd zriadil vecné bremeno v práve prechodu a prejazdu, aby umožnil priamy prístup navrhovateľa k verejne prístupnej komunikácii a mohol tak plnohodnotne vykonávať svoje vlastnícke práva k stavbe. Geometrickým plánom je vyznačená cesta, ktorá už v súčasnosti existuje a účastníci teda nebudú mať žiadne náklady v súvislosti s jej vybudovaním. Pokiaľ odporca argumentoval stanoviskom Ing. X. Z. k trasovaniu vecného bremena (práva cesty) a k dopravnému značeniu cesty v danom uzavretom objekte, súd je toho názoru, že v danom prípade sa nejedná o komunikáciu vymedzenú v zákone o pozemných komunikáciách (Cestný zákon). Predmetná nehnuteľnosť slúži ako obslužná cesta je v uzavretom priestore ako neverejná a nie je vydané žiadne opatrenie, kedy by sa jej užívateľ musel prispôbiť stavebnému stavu a dopravnotechnickému stavu komunikácie, nakoľko oblasť užívania miestnych komunikácií, ako verejnoprávneho oprávnenia a charakteru nie je možné riešiť v rámci občianskoprávnych vzťahov. Súd určil rozsah vecného bremena v práve nevyhnutnej cesty v zmysle geometrického plánu č. 83/2013 a to z KNC parc. 883/110 diel č. 2 o výmere 330 m², z parc. 883/101 diel č. 3 v rozsahu 182 m² a z parc. 883/45 diel 7 v rozsahu 25 m² a vyznačený rozsah plochy červenou prerušovanou čiarou a to vecného bremena práva prechodu peši a autom cez predmetné nehnuteľnosti k stavbám, ktoré sú evidované súp. č. XXX a súp. č. XXX a zapísané na LV č. XXX. V danom prípade rozhodnutie súdu o zriadení vecného bremena je konštitutívnym rozhodnutím, nedeklaruje už existujúce práva a povinnosti, ale zasahuje do hmotnoprávnej sféry účastníkov tak, že zakladá nové subjektívne práva a povinnosti. Ustanovenie § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka z podnetu vlastníka stavby umožňuje súdu výnimočný zásah do súkromných práv a povinností vlastníka príslušného pozemku a poskytuje súdu nástroj riešenia určitej časti špecifických vzťahov medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku aj s využitím ústavných limitov (čl. 20 ods. 1, 4 Ústavy SR, či čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd).

Pokiaľ ide o náhradu za zriadenie vecného bremena, súd určil náhradu aj bez návrhu navrhovateľa a má zato, že na rozhodnutie o náhrade za zriadenie vecného bremena nie je potrebný návrh navrhovateľa (ako sa mylne domnieval odporca). Dotknutý vlastník má právo na poskytnutie náhrady priamo už z citovaných ústavných noriem bez toho, aby bolo nevyhnutné toto právo konštituovať ešte predpisom nižšej právnej sily. Táto náhrada musí byť primeraná ujme, ktorú vlastník pozemku v dôsledku zriadenia práva cesty utrpí. Súd v danom prípade zväžil najmä tú skutočnosť, že stavby výrobné haly súp. č. XXX a XXX vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa sú z časti na pozemku odporcu (KNC parc. č. 883/17, 883/18, 883/22, 883/23) a príľahlý pozemok KNC parc. č. 883/110, 883/101, 883/45 je v súčasnosti využívaný ako spevnená komunikácia, ktorá slúži ako obslužná komunikácia pre sporné výrobné haly vo vlastníctve navrhovateľa a tieto zostali bez prístupu k verejnej komunikácii v danom objekte. V čase rozhodovania súdu je daný stav, kedy výrobná hala súp. č. XXX a XXX je vo vlastníctve iného subjektu (navrhovateľa) a príľahlý pozemok iného subjektu. Súd považuje znalcom stanovenú jednorazovú odplatu za zriadenie vecného bremena v rozsahu predloženého geometrického plánu a v sume 1.404,77 eur za primeranú ujmu, ktorú odporca ako vlastník pozemku utrpí tým, že v dôsledku tzv. právnej vady (teda práva cesty) svedčiaceho vlastníkovi stavby súp. č. XXX a XXX bude výkonom tohto práva obmedzený. Túto plochu, ktorá sa využije ako nevyhnutná cesta pre prístup navrhovateľa naďalej ako obslužnú komunikáciu k výrobným halám bude využívať nielen odporca ale i jeho nájomníci, ktorí podľa vyjadrení samotného odporcu za tieto časti nehnuteľnosti, kde sa nachádza príjazdová cesta (obslužná komunikácia) nehradia žiadnu odplatu. Preto súd v rámci spravodlivého usporiadania pomerov medzi účastníkmi konania pri zriaďovaní vecného bremena práva nevyhnutnej cesty prihliadal i na tieto skutočnosti a túto nevyhnutnú cestu zriadil len za účelom prístupu k stavbe súp. č. XXX a XXX a nie v takom rozsahu ako žiadal odporca v celej šírke.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 a 3 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania súd rozhoduje na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V zložitých prípadoch, najmä z dôvodov väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je geometrický plán č. 83/2013 vyhotoveným dňa 10.10.2013 geometrom Ing. Q. E. a overený Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor dňa 25.10.2013 pod č. 1791/2013.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval krajskému súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmeniť tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania, resp. v zmysle ust. § 221 O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia za podané odvolanie. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Naďalej trval na tom, že súd môže zriadiť vecné bremeno vtedy, keď vlastník stavby nie je vlastníkom príľahlého pozemku, nemôže si zabezpečiť iný prístup k svojej stavbe a keď vyčerpal všetky mimosúdne možnosti na dosiahnutie dohody s vlastníkom príľahlého pozemku o zabezpečení prístupu. Okrem toho súd môže prístup k zásahu do vlastníckeho práva vlastníka pozemku len v nevyhnutnom rozsahu, pretože iný výklad by bol v rozpore s ústavným právom na ochranu vlastníctva. V konaní bolo preukázané, že stavby, t.j. výrobné haly vo vlastníctve navrhovateľa ležia aj na pozemkoch odporcu a že navrhovateľ využíva na prístup k nim spevnené plochy na pozemkoch vo vlastníctve odporcu. Aj na podnet súdu sa medzi účastníkmi konania uskutočnili mimosúdne rokovania, ktoré ale skončili bez dosiahnutia dohody. Navrhovateľ navrhol taký spôsob prístupu k jeho výrobným halám, ktorý je pre odporcu maximálne nevýhodný a podľa jeho názoru v praxi nevykonateľný. Za tým účelom v konaní predložil vyjadrenie Ing. X. Z., podľa ktorého takto zriadené vecné bremeno je nevyhovujúce. Súdom zriadené vecné bremeno by malo v čo najmenšom rozsahu obmedzovať vlastníka pozemkov, ku ktorým sa zriaďuje vecné bremeno práva prechodu a prejazdu. Na druhej strane by malo mať súdom zriadené vecné bremeno určitú logiku, malo by rešpektovať aj práva vlastníka pozemku, zohľadňovať relevantné pripomienky vlastníka pozemku a malo by byť vykonateľné. Tvrdil, že takto zriadené vecné bremeno je pre neho ako vlastníka pozemkov nevýhodné a je aj nevykonateľné. Má za to, že pokiaľ súd rozhodne určovacou žalobou o zriadení vecného bremena, mal by prijaté také rozhodnutie, ktoré definitívne vyrieši vzťahy medzi účastníkmi konania bez toho, aby do budúca vyvolávalo akékoľvek pochybnosti. Rozhodnutie by

nemalo zhoršovať postavenie ostatných užívateľov pozemkov a zvýhodňovať oprávneného z vecného bremena na ich úkor.

K odvolaniu odporcu proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 177,86 eur. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa s názorom odporcu nestotožňuje, je presvedčený, že prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci. Prvostupňový súd zodpovedne a správne vyhodnotil vykonané dokazovanie a na zistený skutkový stav aplikoval správne právne predpisy, čím dospel k správnym skutkovým zisteniam. Tvrdenia odporcu v podanom odvolaní hodnotí ako čisto účelové tvrdenia, ktoré nemajú oporu v skutkovom, právnom ani dôkaznom stave veci. Odporca v podanom odvolaní neprezentuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by už neprodukoval v konaní pred súdom prvého stupňa a s ktorými by sa prvostupňový súd riadne nevyporiadal. Zastáva názor, že po práve sa domáhal zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez pozemok vo výlučnom vlastníctve odporcu k svojim nehnuteľnostiam a že ako nositeľ dôkaznej povinnosti riadne preukázal potrebu zriadenia vecného bremena k predmetným nehnuteľnostiam s požadovaným rozsahom zriadenia vecného bremena. Je nesporné, že práve on v priebehu celého konania uprednostňoval mimosúdne vyriešenie vecí, prispôsobenie a sklbenie predstavy vysporiadania vecí na prospech oboch strán. K argumentácii odporcu, kde uvádza, že v zmysle rozhodnutia prvostupňovým súdom zriadeného vecného bremena bude on odporca, ako i všetci ostatní užívatelia výrobných hál v areáli obmedzení a v dôsledku toho sa odporca a všetci užívatelia a vlastníci výrobných hál dostanú do nevýhodnejšej pozície, považuje túto za irelevantnú. Obslužnú komunikáciu k prechodu k svojim nehnuteľnostiam využíva už dlhšiu dobu rovnako, ako túto dlhodobu užívajú i ostatní užívatelia, čiže systém a spôsobom užívania, resp. premávky medzi všetkými užívateľmi na tejto obslužnej komunikácii už dlhodobu zaužívaný a zabehnutý.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odporca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 224 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p., o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné